

HET KLEINSTE HUISJE

Kijksleutel

Nog geen 100 jaar geleden waren er veel van dit soort kleine huisjes. Aan de andere kant van de weg stonden er nog twee.

Dit huisje is van hout gemaakt, een goedkoop en licht materiaal. Dat moest ook wel, want de grond in dit veengebied was drassig en zware gebouwen verzakken snel.

Kinderen kregen een spaarpotje, maar het sparen ging heel langzaam...

Onder de bedstee is de voorraadkast. Soms zat hier een lade waarin een kind sloep: een ondergeschoven kindje.

Kinderen speelden met dit soort hoepels. Naast een paar knikkers was dit het enige speelgoed dat ze hadden.

De WC!

Vrouwen hadden vroeger een dagtaak aan het huishouden. Een wasmachine hadden ze bijvoorbeeld niet.

Deze platenspeler doet het nog!

HET KLEINSTE HUISJE

Kijksleutel

In de winter stond er een koe in het halletje, gewoon in huis dus... Dat deed men voor de melk en voor de warmte.

Vanuit de tuin kijk je uit over een heel oud landschap, de Eilandspolder. In de middeleeuwen werden hier al sloten gegraven, gewoon met schop en spade. Verderop ligt de Schermer. In deze polder sta je op de bodem van een oud meer, zo'n vier meter onder de zeespiegel. De Schermer is in de 17e eeuw drooggelegd met behulp van vele molens.

Midden in de kamer stond de oude turf- of kolenkachel. Turf was er genoeg, want Schermerhorn ligt in een oud veengebied.

Er zijn twee bedsteden, één voor de ouders en één voor de kinderen. De baby lag in de kribbe bij de ouders. Sommige gezinnen waren heel groot, dan kwam er een bedstee in de schuur. Gewoon bij het vee...

Foto: Nederlands Openluchtmuseum

Waar je nu polders ziet, waren ooit grote meren.

